

Man siger nok, at vi mærke det ikke i en Bedrift, fordi vi kun have Svinene 3—4—5—6 Maaneder. Men det er heller ikke det, der er det afgørende, men det, at vore Stamdyr, vore Stamsøer ere sunde, har overordentlig meget at sige. For den Mand, der har disse Dyr, har det overordentlig meget at sige, at han ved, at de Varer, han faar hjem fra Mejeriet, ere sunde. Og skulle vi overhovedet lovgive paa Mejeriomraadet, maa man kunne forlange Vished i saa Henseende. Man kunde svare, at det maa de selv om i de respektive Mejerikredse. Men her ville vi netop lovgive om, hvorledes Mejerierne skulle optræde, og saa kan en Interessent forlange, at han, naar han har sunde Dyr i sin Stald og leverer sunde Produkter til Mejeriet, til Gengæld kan være sikker paa, at de Varer, han faar tilbage derfra, ere sunde. Der kan i en Svinebesætning med værdifulde Stamsøer være anbragt en stor Kapital, og det er nødvendigt, for at Bestanden af Svin i Danmark kan bevare sin Værdi — og den kan være uhyre stor —, at de Produkter, der gives disse Stamsvin, ere gode, thi ellers vil eventuelt Smitten brede sig viden om. Derfor kan jeg ikke forstaa, at man her staar og taler om den Smule Udgift, der kan forvoldes Mejerierne. Det er saa forsvindende, hvad der i saa Henseende vilde paaføres dem, om de bleve nødte til at sænke et Damprør ned i Vallebeholderen og i Beholderen for Mejeriaffald for at pasteurisere Indholdet, at jeg ikke begriber, man nævner det. Hvad kan det nytte, at en Mand som Mejerimand sparer en Øre, naar han som Svineproducent taber Tusinder af Kroner.

Derfor vil jeg haabe, at dette Ændringsforslag bliver taget tilbage. Bliver det ikke det, maa jeg stemme imod det og tilraade alle at gøre det samme. Naar der fra Svineavlsforeningerne og fra Svineavlens Ledelse ovre i Jylland Gang efter Gang er indgivet Andragende til Ministeriet om at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse, og naar den højtærede Landbrugsminister er saa venlig at stille sig imødekommende overfor det Krav, der kommer fra de paa dette Omraade arbejdende Organisationer, ser det underligt ud, at man her vil stryge den af Ministeren foreslaaede Bestemmelse, og at man her ser Sagen fra et ensidigt Mejeristandpunkt uden at tage Hensyn til dem, der have med Svineavlen at gøre.

Johan Knudsen: Den højtærede Landbrugsminister erklærede i Dag, at han var rede til inden tredie Behandling at forhandle med Udvalget om en Bestemmelse, hvorefter Landbrugsministeren efter Indstilling fra Fællesorganisationen kan nedsætte Procenten for Smørrets Vandindhold til under 16. Jeg ønskede helst, at den befalede Vandprocent skulde fastsættes i selve Loven, men jeg indrømmer, at den af Ministeren skitserede Ordning vil være at foretrække frem for Lovforslagets.

Med Hensyn til det af mig i Gaar fremdragne Spørgsmaal om fremmed Smørs Mærkning udtalte den højtærede Minister i Dag, at hvis man skulde mene, at Sagen kunde ordnes ved den af mig i Gaar ønskede Generalerklæring, vilde han ikke have noget derimod, og den højtærede Minister spurgte mig, om jeg vilde kunne være tilfreds med denne Udtalelse, hvilket jeg herved erklærer at ville være.

Jeg kan fremdeles ikke indse andet end, at den i § 27, 7de Stykke, staaende Sætning om, at Anmeldelse for Politiet angaaende det fremmede Smørs Vandindhold skal foretages, forinden Varen udleveres fra Toldvæsenet, er urimelig og praktisk set uigennemførlig. Den højtærede Minister udtalte i Dag, at han kunde tænke sig noget i Retning af det af mig foreslaaede, dog at der skulde sættes en bestemt Tidsfrist, f. Eks. 24 Timer. Jeg ved, at baade Eksportørerne og Grosserer-Societetet have erklæret, at en Tidsfrist af 5 Dage, som der oprindeligt var Tale om, var alt for kort, og dette vil jo i endnu højere Grad blive Tilfældet, hvis der, som af den højtærede Minister antydet, sættes en Frist af 24 Timer. Det var i Anledning af denne § 27, at jeg i Gaar tillod mig i en Form, som den højtærede Minister kaldte højtidelig, at rette et direkte Spørgsmaal til ham. Til den højtærede Ministers Svar i Dag vil jeg sige, at jeg ikke har nævnt Grosserer-Societetets Komités Erklæring, og at jeg ikke har efterlyst den. Det, jeg gerne vilde til Bunds i, var, om et Medlem af Ministeriet, altsaa i dette Tilfælde Handelsministeren, overfor et vigtigt Punkt i Lovens § 27 har gjort den anden Synsmaade gældende overfor Landbrugsministeren end den, der fremgaar af Lovforslaget, uden at dette er kommet til Udvalgets Kundskab. Ministeren for Handel og Søfart har under 6. December f. A. skrevet til Landbrugsministeren om Sagen og positivt henstillet en lignende Ordning som den af mig foreslaa-